

ΟΙ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ

- Τα νέα αστυνομικά σώματα που
- έχουν ξαμοληθεί στη γειτονιά
- μας δε μας εκπλήσσουν, αλλά
- μας αναγκάζουν να τοποθετη-
- θούμε δημόσια. Διότι θεωρούμε
- ότι είναι κομμάτι των σχεδίων
- του ελληνικού κράτους εναντίον
- μας. Ότι είναι στιγμιότυπο μιας
- μάχης που ξεκινά από τα παγκά-
- κια των πλατειών μας, διατρέχει
- τους όρους με τους οποίους
- σκεφτόμαστε, ζούμε, δουλεύου-
- με και αναπαράγουμε κοινωνι-
- κά και καταλήγει σε πολεμικές
- επιδιώξεις στη Μέση Ανατολή.
- Θεωρούμε επίσης πως, παρά το
- δυσανάλογο μέγεθος του
- σχεδιασμού, υπάρχει ένα
- κομμάτι της μάχης φτιαγμένο
- στα μέτρα μας. Σημαντική
- προϋπόθεση: να προσπαθήσου-
- με να καταλάβουμε οργανωμένα
- την ύπαρξη σχεδίου καθαυτή και
- να δούμε ιστορικά ορισμένες
- βασικές πτυχές του.

Προκήρυξη που μοιράστηκε τον Φεβρουάριο του 2020 από τις αντιφασιστικές συνελύσεις **antifa patissia** **autonome antifa**

Από το ξέσπασμα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης γύρω στα 2008, το ελληνικό κράτος, μέσω του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης, έβαλε μπροστά ένα σχέδιο αστυνομικής κυριαρχίας στο δημόσιο χώρο. Το γενικό σκεπτικό πήγαινε ως εξής: Τα ελληνικά αφεντικά, οι ελληνικές τράπεζες και το ελληνικό πολιτικό σύστημα θα έμπαιναν σε μια περίοδο που η επιβίωση και η λειτουργία τους όπως τις ξέρουμε, θα τίθεντο εν αμφιβόλω. Τα αφεντικά θα έκοβαν τους μισθούς μέχρι εκεί που δεν πάει και λίγο παρακάτω. Ταυτόχρονα το κράτος θα επιστράτευε ολοένα και πιο βίαιους και καθολικούς τρόπους αστυνομικής επιτήρησης εκείνων που θα ήταν το αντικείμενο αυτής της διαδικασίας εσωτερικής υποτίμησης. Δηλαδή, όσο μεγάλα κομμάτια της εργατικής τάξης θα στριμώνονταν και θα αναζητούσαν χώρους και τρόπους να ανασαίνουν, αστυνομικά σώματα κάθε είδους θα ήταν εκεί να διασφαλίζουν την κρατικά επιβεβλημένη ασφυξία. Επρόκειτο για ένα σχέδιο μονομερούς αναβάθμισης της βίας από τη μεριά του κράτους. Μπορούμε να πούμε ότι, περίπου δώδεκα χρόνια τώρα, αυτό το σχέδιο δουλεύει ασταμάτητα.

Παράλληλα, δεν έχει σταματήσει να διευρύνεται ο κύκλος εργασιών του παράνομου κεφαλαίου, εντός του

οποίου η αστυνομία κατέχει κεντρικό ρόλο. Από τη δεκαετία '90 και τη μαζική έλευση των μεταναστών και των μεταναστριών από τα Βαλκάνια και τις χώρες του Ανατολικού Μπλοκ, η Ελληνική Αστυνομία βρέθηκε να είναι ο διαχειριστής της ζωής και της εργασίας τους. Επέβαλλε μεθοδικά, συστηματικά και με το ζόρι την παρανομία τους κι έτσι απέκτησε τεχνογνωσία γύρω από μια σειρά από δουλειές, όπως η διαχείριση της αγοράς και η πώληση ναρκωτικών και ανθρώπων, η προστασία νυχτερινών και άλλων μαγαζιών κ.ο.κ. Όλη αυτή η διαδικασία της παρανομοποίησης, έφτιαξε μια αστυνομία κι ένα σημαντικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση της μαφίας. Χωρίς αυτή μοιάζει αδύνατο να καταλάβουμε, για παράδειγμα, τη λειτουργία της ομάδας Δι.ΑΣ. ή κομβικά επεισόδια της πρόσφατης ιστορίας, όπως η άνοδος και η πτώση της Χρυσής Αυγής.

Από την άλλη εμείς έχουμε την τύχη να έχουμε μεγαλώσει σε μια πολυεθνική κοινωνία. Σε μια πολυεθνική γειτονιά. Δίπλα στους μετανάστες και τις μετανάστριες. Δίπλα στα παιδιά τους. Μοιραστήκαμε – μοιραζόμαστε θρανία, δουλειές, δρόμους, πλατείες και παγκάκια. Μοιραζόμαστε τους τρόπους να καταλαβαίνουμε τον κόσμο, τους τρόπους να μισούμε τα μικρά και μεγάλα

αφεντικά μας, τις γλώσσες που μιλάμε για να μη μας καταλαβαίνουν οι ρουφιάνοι. Το ελληνικό κράτος και τα ελληνικά αφεντικά θέλουν όλες εμείς να δουλεύουμε πάρα πολύ για πάρα πολύ λίγα και να μη βγάζουμε τσιμουδιά. Θέλουν όλοι εμείς να στελεχώνουμε τις δουλειές της μαφίας και να τρωγόμαστε για μαλακίες αντί να βρίσκουμε κοινά, αντί να συναντιόμαστε, αντί να καταλαβαίνουμε πως είμαστε ένα. Θέλουν να πάμε να σκοτώσουμε και να σκοτωθούμε με τους ομοίους μας από τα γειτονικά κράτη όταν μας το υποδείξει το κρατικό δάχτυλο.

Είπαμε πως η δημιουργία νέων αστυνομικών σωμάτων είναι κομμάτι σχεδίου. Σχεδίου που ξεκινά από τα παγκάκια των πλατειών μας, διατρέχει τους όρους με τους οποίους σκεφτόμαστε, ζούμε και δουλεύουμε και καταλήγει σε πολεμικές επιδιώξεις στα Βαλκάνια και τη Μέση Ανατολή. Όμως, παρά το δυσανάλογο μέγεθος του σχεδιασμού, υπάρχει ένα κομμάτι της μάχης φτιαγμένο στα μέτρα μας. Γιατί καθώς μας πιέζουν από χίλιες μεριές, αυτή η πίεση κι δυσφορία που γεννά

γίνεται κοινό μας βίωμα. Μας σπρώχνει να βρούμε τρόπους, χρόνους και τόπους να βρεθούμε. Μας σπρώχνει να σταματήσουμε να καταπίνουμε αμάσητη τη βλακεία που μας σερβίρουν από κόμματα και media.

Γιατί η πολυεθνική νεολαία αυτής της χώρας, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και με Χρυσή Αυγή ή χωρίς, εδώ και δεκαπέντε χρόνια δηλώνει antifa. Μια δήλωση που, στην ουσία της, είναι εναντίωση στην αστυνομία και τους φίλους της με ή χωρίς σβάστικες. Είναι καιρός τα αστυνομικά σχέδια του κράτους και των αφεντικών να βρουν απέναντί τους τα δικά μας σχέδια.

**Όπως το λέει κι ένα σύνθημα,
οι μπάτσοι κι οι ρουφιάνοι τους
ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΟΥΝ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ!**

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

**autonome
antifa** ★

autonome.antifa@yahoo.com
autonomeantifa77.wordpress.com

